

ARTYKUŁ 4 USTAWY Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 2008 r. O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA

Ustawa z dnia 17 października 2008r. o zmianie imienia i nazwiska, opublikowana w Dzienniku Ustaw Nr 220, pod poz. 1414 w roku 2008, jest ustawą, która nie powinna budzić wątpliwości u kierowników urzędów stanu cywilnego odnośnie jej stosowania.

Jednakże z wypowiedzi kierowników usc zamieszczonych na Forum dyskusyjnym www.usc.pl, widać, iż pewne zapisy tej ustawy są różnie interpretowane.

Artykuł 4 ustawy

pixabay.com

W artykule tym, zapis ust. 1 pkt 2 w brzmieniu „na imię lub nazwisko używane”, został zinterpretowany, jako używane w Polsce, pomimo, że wnioskodawca, ubiegający się o zmianę nazwiska, mieszka poza granicami kraju. Po pierwsze; zapisu o tym, że przepis ten stosuje się tylko wówczas gdy wnioskodawca mieszka w Polsce nie ma w ust. 1 pkt 2 ustawy, a skoro nie ma

to nie ma też podstawy do takiej interpretacji. Po drugie, jeżeli jest mowa o zmianie imienia i nazwiska na nazwisko używane, to logika podpowiada, że nazwisko używane, jest związane z miejscem, w którym wnioskodawca zamieszkuje w kraju lub poza jego granicami czyli tam gdzie faktycznie przebywa. Po trzecie, jaki sens miałyby zapis umieszczony w art. 8 ust. 4 i ust. 5 ustawy o tym, że dziecko i rodzic mogą wyrazić zgodę za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej, skoro wnioskodawca mieszka w kraju?

Przepis art. 8 ust. 4 i 5 nie budzi wątpliwości gdzie zamieszkuje dziecko wraz z rodzicami, gdy to polski konsul poświadcza podpisy, poprzez zapis w ust. 4 (dzieci) i ust. 5 (osoby), w brzmieniu: „....zamieszkałe poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej...”. Przepis art. 8 dot. zmiany nazwiska dla dziecka ale zasada jest taka sama, jak w stosunku do osoby pełnoletniej, poświadczenie jej podpisu jest wymagane tylko wówczas gdy składa ona wniosek osobiście czy to u kierownika usc czy polskiego konsula (art. 11 ust. 3 ustawy). Nie ma w tym przypadku wątpliwości, że chodzi tu o wniosek złożony osobiście do wybranego kierownika usc czy polskiego konsula, ponieważ art. 11 ust. 3 ustawy, jest poprzedzony artykułem 10 ustawy, w którym dokładnie jest to wyjaśnione.

W przypadku, gdy pełnoletni wnioskodawca przesyła wniosek za pośrednictwem operatora pocztowego, czy poprosi osobę znajomą o dostarczenie jego wniosku do wybranego kierownika usc – takiego wymogu poświadczenia podpisu wnioskodawcy, ustawa o zmianie imienia i nazwiska już nie przewiduje. W dużych urzędach gmin, nawet nie ma takiej możliwości aby kierownik usc mógł poświadczyć podpis na wniosku, bo obieg dokumentów złożonych do urzędu gminy jest taki, że wszelkie podania i wnioski składa się w punkcie obsługi interesanta czy kancelarii ogólnej urzędu gminy, a ta stawia na podaniu pieczętkę z datą złożenia podania i wniosku, nadaje numer sprawy a dopiero następnie korespondencja jest rozdzielana na poszczególne komórki organizacyjne, w tym do urzędu stanu cywilnego (który może być w innym budynku, niż urząd gminy).

Krzysztof Gładych